

STANDARDI, KRITERIJI IN OPISNIKI ZA USTNO SPOROČANJE - TJA

STANDARDI ZNANJA (2. VIO):

Učenec:

- izlušči glavno misel (temeljno sporočilo) besedila in glavne poudarke nezapletenega pogovora;
- prepozna pomembna dejstva oz. podatke v pogovoru o znani tematiki;
- ugotovi jasno izraženo razpoloženje govorcev in razume jasno izražene napotke;
- obvlada, preproste in jasno strukturirane sporočanje in sporazumevalne dejavnosti
- na kratko in preprosto opisuje in pripoveduje, predstavlja podatke, dejstva in svoje mnenje
- uporablja konkretno, v šolskih okoliščinah pogosto rabljeno besedišče, preproste slovnične strukture in najosnovnejša vezniška sredstva
- je pri izgovorjavi uporabljenega besedišča večinoma razumljiv
- sodeluje po vnaprej pripravljenem vzorcu

STANDARDI ZNANJA (3. VIO):

Učenec:

- izlušči glavne misli in glavne poudarke pogovora, obvlada preproste in občasno tudi daljše in bolj zapletene, večinoma jasno strukturirane sporočanje in sporazumevalne dejavnosti;
- razume neposredno izražena stališča in namen govorcev;
- izkorišča večino prvin nebesedne podpore in uporablja druge strategije (npr. vprašanja govorcev za razjasnitev, sklepanje o pomenu iz sobesedila ipd.) ter tako hitreje in bolje razume govornega besedila;
- razmeroma jasno in natančno, podrobno in tudi poglobljeno predstavlja, opisuje in pripoveduje, pojasnjuje, primerja, utemeljuje, izraža in podkrepi mnenja in stališča
- uporablja besedišče s širših, njemu znanih tematskih področij, več raznovrstnih, tudi bolj zapletenih slovničnih struktur in osnovna vezniška sredstva, osnovne, pri pouku obravnavane strukture uporablja dokaj dobro, občasno dela napake pri rabi zahtevnejših in neobravnavanih struktur;
- pri izgovorjavi je večinoma razumljiv, z opaznim naglasom in napakami.

MERILA	BESEDIŠČE	JEZIK	RAZUMEVANJE IN VSEBINA
OCENA			
zd (2)	Sporočilni namen na več mestih ni jasen; besedišče je skromno, ponavljajoče , deloma neustrezno ; izgovarjava občasno otežuje razumevanje	Uporaba preprostih ali manj ustreznih slovničnih struktur .	Razumevanje kratkih, preprostih napotkov, nekaterih pomembnih podatkov/podrobnosti , ki so večkrat in jasno izražene; odgovarjanje s preprostimi povedmi ali zgolj z besedami (predstavljanje podatkov iz razpredelnice, ubeseditvev slik ...).

db (3)	Sporočilni namen je večinoma jasen; besedišče je osnovno, preprosto in ponavljajoče; občasno soprisotne napake v izgovarjavi, a le redko otežujejo razumevanje.	Slovnične napake so pogoste, a ne otežujejo razumevanja.	Razumevanje glavne misli in glavnih poudarkov preprostega pogovora na znano tematiko; odgovarjanje s enostavnejšimi povedmi. Predstavljanje podatkov iz razpredelnice, ubeseditev slik s preprostimi povedmi.
pdb (4)	Sporočilni namen je jasen; besedišče je ustrezno glede na temo; izgovarjava je ustrezna. Učenec razume vprašanja brez podpornih podvprašanj.	Slovničnih napak skoraj ni; slovnične strukture so ustrezne in občasno raznolike.	Uporaba pridobljenega znanja v že poznanih in občasno novih situacijah (igra vlog, opis slik,...); izražanje lastnega mnenja v znanih situacijah (razumevanje podatkov in podrobnosti iz različnih virov in različne tematike); pripovedovanje in opisovanje glede na določeno temo.
odl (5)	Sporočilni namen je popolnoma jasen; besedišče je bogato in raznoliko; izgovarjava je ustrezna. Učenec govori samostojno, brez podvprašanj.	Slovničnih napak ni; uporaba ustreznih in raznolikih slovničnih struktur.	Uporaba pridobljenega znanja v že poznanih in novih situacijah (igra vlog, opis slik,...); izražanje lastnega mnenja v znanih in novih situacijah (razumevanje, sklepanje in pojasnjevanje podatkov); samoiniciativno pripovedovanje in opisovanje glede na določeno temo.